

Bet. o. de Folkethingets Finantsudvalg tilstillede Andragender.

Pengebreve; i 1876 er der folgt Frimærker for 1,400 Kr. Ulempene ved kun at have Brevsam-
lingssted fremtræde især ved Pengebreve, hvor Adressaten enten selv maa hente dem eller tvivlere
paa et Modtagelsesbevis flere Dage, før han faar Brevet, som dog i Reglen kun sendes ham uden
Postvæsenets Garanti. — Under Henvisning til den under Finantsloven førte Forhandling foreslaar
Udvalget at henvise Andragendet til Indenrigsministeren.

39. Andragende fra Gaardeier N. P. Suder af Gjedesby paa Falster om Erstatning
for en ved Digekommissionens Foranstaltninger ham formentlig tilføiet Skade (indbragt den 31te
Januar 1877 af Folkethingetsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds, Berg).

Ved Digeanlægene paa Falster er der ved Expropriation frataget Andrageren et Jordstykke,
der ligger udenfor Diget, og derved tillige affaaet ham Udgang til Stranden paa det Sted, hvor
han har Strandret. Han er derved bleven affaaet fra at benytte Jifferi som Næringsvei. Da
han ingen Erstatning har faaet for Jordstykket og heller ikke har kunnet erholde en særskilt Udgang
over Diget, formener han sig forurettet og foreslaar Staten at overtage hans Eiendom. Paa Be-
sværing til Indenrigsministeriet har dette svaret, at det ikke fandt nogen Anledning til at forandre
den af Digekommissionen truffne Afgjørelse. — Udvalget foreslaar Sagen henvist til Indenrigsministe-
rens nærmere Undersøgelse.

40. Andragende fra forhenværende Marinekonstabel P. C. Singsstrøm om Invalidforsørgelse.
(indbragt den 8de December 1876 af Folkethingetsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds, Se
N. Hansen).

I Officøren ved Ekernsørde den 5te April 1849 blev Andrageren faaret og indlagt paa
Hospitalet i Rendsborg. Næste Aar udkommanderedes han igjen, men maatte affædiges 1852 paa
Grund af Lunghørighed. Han har imidlertid forsømt at faae konstateret paa officiel Maade, at
denne Lunghørighed hidrører fra den ved omtalte Leilighed modtagne Læsion, hvorfør ogsaa Be-
styrelsen for de militære Underklassers Pensionering 1857 og Finantsministeriet 1876 afflogte hans
Begyæring om at anses som Invalid. Han formener at kunne føre Beviser for, at han virkelig har
faaet sin Svagthed som paaftaet. — Da Andragendet nu gaar ud paa, at Sagen maa blive gjenop-
tagen, for at han kan føre dette Bevis, skal Udvalget anbefale Andragendet i denne Skikkelse henvist
til Finantsministeren.

41. Andragende fra Martha Amalie, Enke efter Maskinspinder S. Hansen ved Asserød
Klædefabrik om forhøiet Understøttelse (indbragt den 25de Januar 1877 af Folkethingetsmanden for
Kjøbenhavns 5te Valgkreds, Bille).

Andragerindens Mand har i 40 Aar været Maskinspinder ved Fabrikken, han er død 1873.
Enken er nu 51 Aar og tillige svag og uden Formue; Krigsministeriet har under 12te Januar 1877
tilstaaet hende en Understøttelse for 1877—78 af 20 Kroner. — Da Udvalget anser det for rigtigt,
at Andragerinden tilstaaes en aarlig Understøttelse med et større aarligt Beløb, foreslaas Andragendet
henvist til Krigsministeren.

42. Andragende fra Enke efter forhenværende Soldkontrollør Rabitz om Understøttelse
(indbragt den 10de Januar 1877 af Folkethingetsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds, Hviid).

Andragerinden er 83 Aar gammel, i trængende Omstændigheder og varmt anbefalet af
mange troværdige Mænd for Hæderlighed i enhver Henseende. Finantsministeriet har tidligere af-
slaaet hendes Andragende om Pension paa Grund af, at hendes Ægtefællens med Soldkontrollør Rabitz
var fuldstændig ophævet før Mandens Død, og denne Omstændighed forhindrede ogsaa Udvalget fra
at gjøre Indstilling om en forøvrigt værdig Trang.

43. Andragende fra forhenværende Sergent S. A. Sørensen om en Pensionsforhøielse (ind-
bragt den 10de Januar 1877 af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, Rimestad).

Andrageren fik sin Afsted fra Hæren, paa Grund af dennes Reduktion 1852, med 104 Rig-
sdaler i Pension. Samme Aar fik han Ansættelse som Bud ved Garnisonshospitalet, og da denne
Ansættelse blev betragtet som ny Ansættelse i Statens Tjeneste, inddroges Pensionen, skjøndt Lønnen
kun var 150 Rigsdaler. Andrageren mener, at Pensionens Inddragelse alene ffere som Følge af
en uheldig Form for Ansættelsen, og at mange Pensionister senere have modtaget lignende Ansættelser,
men under andre Former og derfor beholdt deres Pension. For at ernære sig, maatte han anfrænge
sine Kræfter og navnlig sine Dine saameget, at han nu næsten er blind. Under 1ste April 1875
fik han sin Afsted, og fra denne Dag oppebærer han atter sin Pension. Han har ansøgt om at faae
Pensionen forhøiet paa Grund af den sidste 20aarige Tjeneste, men Krigsministeriet har svaret, at